

Kiblegâh Evlerimizde İncelikler

Nureddin Yıldız'ın 19.04.2009 tarihli (74.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Kıymetli kardeşlerim,

Bildiğimiz gibi insanoğlunun neslinden gelen en büyük zalimlerden biri firavundur. Her ne kadar firavunluk bir sistemin adıysa da babası-oğlu kimdir kısmına pek takılmaksızın, Kur'an'ımızın bize zalim ve despot olarak tanıttığı firavundan bahsedeceğiz. Yeryüzünde insanoğluna en büyük işkenceleri yapan ve Allah'a karşı en azgın tavırları sergileyen, küfürde, şirkte ve zulümdeki önderlerden biridir.

Allah Teâlâ zalim firavuna karşı iki peygamber göndermiştir: Musa aleyhisselam ve kardeşi Harun aleyhisselam. Bu iki peygamber, İsrailoğulları olarak bilinen soydaşlarını firavunun zulmünden kurtarmak ve Allah'ın kulluğuna yükseltmek için uğraşmışlardır. Fakat firavun sistemli bir zulüm yapıyordu. Devlet otoritesini ve bizim deyişimizle kamuoyunu imana karşı güçlü şekilde kullanıyordu. İnsanlar onun zulmünden ister istemez haz alıyorlardı.

فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ

“Şahsiyetlerini ezdi, onlar da itaat ettiler.”

Bir başka deyişle şamar oğlanlığından zevk almaya başlamışlardı. Biri de çıkıp ‘biz niye her gün dayak yiyoruz’ diyecek olsa ona firavundan önce halk tepki gösterirdi. Ki zalimler zulümlerini yaparken en büyük desteği, şahsiyetini kaybetmiş, aslî kimliğini unutmuş tarafgirlerinden görürler. Zalimleri ayakta tutan ordularından önce şahsiyetsiz kitlelerdir.

Musa aleyhisselamın verdiği çetin mücadele, karşısında firavunun asırlardan beri devam eden sistemiyle karşı duruşunu buldu. Hatta Musa aleyhisselam firavunla mücadele içindeyken, peygamberin kurtarmaya çalıştığı İsrailoğulları da ona destek vermiyordu. Musa aleyhisselam hiçbir şey yapamaz hâle geldi. Firavun sokaklara, çarşılarına, insanların beyinlerine hâkimdi. İnsanlar da zaten şamar oğlanı olmayı benimsemişti.

Kur'an-ı Kerim, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'i anlatan ayetlerden çok daha fazlasıyla Musa aleyhisselamı anlatmıştır. Eğer Resûlullah'ın ve ümmetinin adının anıldığı beş ayet varsa Musa aleyhisselamın ve ümmetinin anıldığı ayetler yirmidir. Böyle büyük bir fark vardır. Çünkü Musa aleyhisselamın diniyle Muhammed aleyhisselamın dini aynıdır. Bunun karşılığında firavunun isyanıyla Ebu Cehil'in isyanı da aynıdır: Şirk ve zulüm.

Allah'ın kullarından istediği, ilk insandan son insana kadar, tevhit ve imandır. Allah'ın kullarından razı olmadığı da ilk insandan son insana kadar, şirk ve isyandır. Gerek Musa aleyhisselam gerek Nuh aleyhisselam, hangi peygamber alınırsa alınsın, Muhammed aleyhisselamın bir nevi kopyası olduğu ortaya çıkar. Şirk tarafındaki benzerlik de bunun gibidir. Kur'an-ı Kerim meselenin daha iyi anlaşılması bakımından Ebu Cehil ve diğerlerinin ayetler indikten sonraki tutumlarının ne olduğunu anlatmak yerine onlardan iki bin sene önce yaşamış diğer müşriklerin ve tağutların yaptıklarının ne olduğunu anlatmış, örnek vermiştir. “Şöyle olacak” buyurmamış, “şöyle olmuştu” buyurmuştur. Zira firavun, Ebu Cehil'in aslıdır ve Ebu Cehil'in de ondan ileri gidecek hâli yoktur. Firavunu anlayan Ebu Cehil'i, Musa aleyhisselamı anlayan da Muhammed aleyhisselamı anlayacaktır.

Kur'an-ı Kerim'in gerek hak temsilcilerinden gerek batıl tarafından verdiği örnekler bu açıdan sanki Ebu Bekir radiyallahu anhin mescitteki ibadetini tasvir edişi gibidir. Ebu Bekir ile Musa aleyhisselama sadakatle bağlanmış, iman ehli birinin farkı yoktur. Aynı imanın temsilcileridirler, aynı Allah'ın rızası

için uğraşmışlardır. Bu nedenledir ki biz veya bizden önceki nesiller, en önemli örneğiyle ashab-ı kiram, Musa aleyhisselamın derdini anlamış ve firavunu Kur'an'dan tanımışsa şayet, ortada onun şaşıracağı bir şey yok demektir. Şirkte ve zulümde değişen bir şey yoktur. Zulüm alet değiştirmiş olabilir ama mantığını değiştirmemiştir. Hak tarafında da değişen yoktur. Allah Teâlâ, Musa aleyhisselama neyi çare olarak göstermişse Muhammed aleyhisselama da onu göstermiştir.

Habil ile Kabil de Allah'ın şeriatına teslim olup olmayacakları hususunda sınanmışlardı, kıyamete üç gün de kalsa bir abi ile kardeş, aynı noktada sınanacaklardır. Biri filan türlü nikâh konusunda sınanmıştı, öbürü de babadan kalan miras konusunda sınanacaktır. Her hâlükârda bütün sınanmaların sigortası Allah'a teslimiyet veya isyandır.

Kur'an-ı Kerim'in eski ümmetlerden ve hakkı temsil eden peygamberlerden verdiği örnekleri, bir hikâye gibi bu yüzden dinleyemeyiz. Bunlar Allah Teâlâ'nın kulağımıza döktükleridir. Bunu Rabbimiz neden "sizden şunları istiyorum" şeklinde direkt söylememiştir de "Musa ile firavun böyle konuştular" demiştir? Çünkü anlatılan canlı bir olaydır ve akıbeti bellidir.

Firavun "en büyük rab benim" demiş, Nil nehrinin etrafında aktığı Mısır'ın tanrısı olduğunu iddia etmiş, onu ikaz için gelen Musa aleyhisselama da küstah ve kaba cevaplar vermiştir. Allah bu hadiseleri bize anlatır, sonra firavunu nasıl helak ettiğini de anlatır. Eğer ümmet-i Muhammed'e "peygamberinize karşı çıkarsanız şöyle şöyle olursunuz" deseydi "Musa'ya karşı çıkan firavun şöyle oldu" demek gibi bir etkiye sahip olmayacaktı bu. Bunun için Allah Teâlâ hak-batıl formülü üzerindeki isyancıların ne hâle geldiğini, hak taraftarlarının ve Musa aleyhisselama iman eden sihirbazların nasıl şehit olduklarını anlatırken düşünmeye gerek kalmayacak kolaylıkta bir örnek üzerinden iş görmektedir.

Bunun içindir ki bir Müslüman, Kur'an-ı Kerim'den Yusuf aleyhisselamı dinlerken bir çocuk romanı dinler gibi dinliorsa o kimse Kur'an'ı anlayamamıştır. Meseleyi "abileri haset etmiş" seviyesinde anlamak bir basitliktir. Bu anlayışın Nuh aleyhisselamın kıssasından çıkaracağı da "bir peygamberin marangozluk edebileceği" seviyesinden ileri gitmez. Allah bize hikâye anlatmaz, geçmişini göstererek geleceği anlamamızı ister.

Bu giriş meselesinden sonra Musa aleyhisselamın kıssası üzerinde düşünmeye yeniden dönebiliriz.

Firavunun kendi halkı üzerindeki otoritesi ne bugünle ne geçmişle başka hükümlerle kıyaslanmayacak denli ağır bir kontrol mekanizmasıydı. Bugün uydular sayesinde yapılabileni, despotluğun şahı olan firavun elinde uydular olmadan yapabiliyordu. Şimdiki bütün teknolojilere rağmen bir kadın hastaneye gidip rapor almadıkça devlet o kadının hamile olup olmadığını bilmezken firavun hangi kadının kaç aylık hamile olduğunu tespit ettiriyor, hangi çocuğun yaşayacağına karar veriyordu. Otoriter devlet zulmünün en ileri seviyesiydi.

En uçtan bir örneği veriyoruz ki böylece ticareti, yol güvenliğini nasıl kontrol ettiğine örnek vermeye gerek kalmıyor. Hamile kalmak yasaktı ve hamilelikten sonraki doğumda da askerler doğan çocuğun cinsiyetini sicile kaydediyorlardı; ama nüfus kaydından dolayı değil. Erkek olması durumunda çocuk öldürülüyor, kıza büyümesine izin veriliyordu.

Musa aleyhisselamın elinde ise yalnızca bir âsâsı vardı, ağabeyinden ve birkaç inananından başkası da yanında değildi. Deyim yerindeyse ne yapacağını şaşırılmış durumda olan Musa aleyhisselam, asırlar süren bir oturmuşluğa sahip firavun sisteminin karşısına adeta konuk gibi geldi. Zaten o da kaçak doğumla dünyaya gelmişti. Hatta sarayı dışındaki sayısız anne ve çocuğunu doğum yaptığı için ölüme mahkûm ettiren firavunun, onun yok oluşuna vesile edilecek Musa aleyhisselamı kendi sarayında beslemiş olması da ayrı bir ibrettir.

Allah Teâlâ, ne yapacağını bilemez durumdaki Musa aleyhisselama ve kardeşi Harun aleyhisselama hitap ederek, insanların dünya saadetine ve ahiret imanına Allah'ın vahyiyle erecekleri bir formül öğretti. Yunus suresinin 82-87 arasındaki ayetleri bu formülü anlatır. Bu ayetler Resûlullah aleyhisselam ve ashabının Mekke'de Ebu Cehil ve yandaşlarının zulmünden bunaldıkları bir zamanda Allah Teâlâ'nın onlardan iki bin sene önce aynı sıkıntılarla karşılaşan Musa aleyhisselamdan verdiği örneğidir. Resûlullah aleyhisselama da tıpkı Musa aleyhisselamın karşı karşıya bulunduğu çaresizlik durumundan nasıl çıkılabileceği sorulmuştu. Bu formül, bunalan ve karşısındakilerle baş edemeyen Müslümanlar'a Allah Teâlâ'nın bir cevabıdır.

Musa aleyhisselamın çıkış yolu, Muhammed aleyhisselamın da çıkış yolu olmuştur. Onlara çıkış olan her neyse kıyamete kadar 'lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah' diyen herkesin çıkış yolu da odur. Bunun dışındaki çıkış formülleri birkaç günlüktür veya başkalarının kolaylıkla bloke edeceği türdendir. En köklü kurtuluş çaresi ve kestirme yolu Allah Teâlâ öncelikle Musa aleyhisselama, ardından da Efendimiz aleyhisselatu vesselama göstermiştir.

Yunus suresinin 87. ayeti şöyledir:

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّءَ لِقَوْمِكُمَا مِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

“Musa'ya ve kardeşine dedik ki: Mısır'da evler kurun ve evlerinizi kiblegâh hâline getirin, namaz konusunda da eksikliğiniz bulunmasın, Allah'ın müjdesini bekleyin.”

Tahfif etmek için değil ama anlamak için şunu bilmemizde fayda var: Ayet, 'yer altında örgütler kurun, ekonominiz güçlensin, askerî olarak hazırlanın' demiyor. Tıkandığını söyleyene gösterdiği çare son derece nettir: Evleriniz kibleleşsin. Evler mescit hâline getirilecek.

Dinimiz İslam da zaten Erkam ibni Erkam adında bir sahabinin evinde ayağa kaldırılmıştır. Kâbe sadece elli metre yakınında olduğu hâlde, Kâbe'nin kible olduğunu söyleyen ayetlerle dinin ayağa kalktığı yer bir evdir. Evlerini hükümranlığı altına alabilenler sokaklarda, esnaf odalarında, çarşılarda hükümranlılık kurabilirler. Allah'ın peygamberlerine gösterdiği çıkış formülü evlere hâkim olma üzerinedir. Musa aleyhisselam için de Muhammed aleyhisselam için de bu böyledir. Hükümrân olmak, devletler veya sistemler üzerinden olmuyor. Çünkü insanları yöneten sistemleri de nihayetinde insanlar oluştururlar ve çıkış noktaları evlerdir. Evlerde şeytan istediğini yaptırabiliyor olduğu sürece devletin elde olması içkiyi yasaklayabilmek anlamına gelmez. Devlet yasaklar, ordu bastırır ama bir yudumluk içki dahi önlenemez.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bunun içindir ki evler ve aileler üzerinde hüküm kuruncaya kadar içkiyi yasaklamamıştır. Yasaklasaydı iman edenleri ikiyüzlülüğe teşvik etmiş olacaktı. Ne zaman ki kadınından çocuğuna toplumun her kesimi teslim oldu ve bağlılığını gösterdi, Allah Teâlâ, “bu pisliği bırakın” bir kere dedi ve hemen bıraktılar. Kimseyi asmak, kırbaçlamak gerekmedi. Bir ayet bunu böyle başarabildi.

Üzerimizdeki en büyük ve yapabileceğimiz en pratik görev, gece uyumak için girdiğimiz evlerimizi, mutfağını kullandığımız yuvalarımızı İslamlaştırmaktır. Allah Teâlâ peygamberlerine bile evlerini kiblegâh yapmalarını buyuruyor. Musa aleyhisselam ve ümmetinin Kudüs'e doğru namaz kılması gerekiyordu, namazını Kudüs'e doğru kılan bir ümmete evlerini kibleleştirmesini neden söylesin? Rabbimizin buyruğu, Kudüs'e bir nevi gerek kalmamasıdır. Dört duvarla çevrili yeri aydınlatamayıp Allah'ın şeriatına boyun bükülen bir yer hâline getiremedikçe uçsuz bucaksız bir mıntıkayı da şeriata teslim etmek mümkün değildir. Ayağının bastığı yeri kontrol edemeyen, ayağının değmediği yerleri nasıl kontrol etsin?

Devlet, millet ve toplum dediğimiz akşam olunca evine çekilir ve meydanda kimse kalmaz. Aslında evlerde de yatak odasından başka bir şey yoktur. İnsanlar yemek ihtiyaçlarını sokakta da

görebiliyorlar ancak yatacak odası olmayan, dünyada barınamıyor. Dünya yatak odasından ibarettir. Yatak odasını Allah'a teslim edebilenler, Allah'ın şeriatını mutfakta da tatbik edebilenlerdir ki üç yüz kişiyle meydana çıktıklarında düşmanları kat be kat fazla da olsa, kendi yatak odalarına ve mutfaklarına hâkim insanlar olduklarından, bir kişinin önünde on, yüzün onunda bin kişi olurlar, bunu Kur'an buyuruyor. Bu tıpkı içi kurumuş bir portakalla lifleri su dolu bir portakalın farkı gibidir.

Sonunda tüm dünyanın Allah'a teslim olmasını isteyen, bu iddia ile hareket eden bir insan, yüz metrelik evine gelince Allah'a teslim edilmekte sorun yaşıyor. Allah Teâlâ, bu sebeple Musa ve Harun aleyhisselamı gerçekte yüzleştirmiştir: Önce evlerinize hâkim olun. Önce evinde helalleri-haramları uygula, böylece Allah sana öyle bir güç versin ki ona teslim olmuş bir Müslüman olarak dışarıda hareket ettiğinde melekler de destekçin olsun.

Becerebildiği kadarını Allah'a teslim eden kulu, Allah ulaşamadığı yerdekilerle destekler.

Kırk metrelik evine hâkim olamayan insan büyük yerlere hâkim olacağını nasıl iddia edebilir? "Benim gücüm küçük şeylere yetmez, anca büyük şeylere yeter" nasıl denecek? Hepimizin kıblegâhi evidir. Evlerimizi kıblegâh, yani kiblemizin simgesi hâline getirdiğimizde ardımızda sayılamayacak meleklerle destekleniyoruz demektir. Ama evlerimizde Allah'la savaşıyor olduğumuzda niye kendimizi aldatmış olalım ki? O zaman biz fos ve içi boş bir ümmet olmuşuz, yaz günü bekletilmiş portakala dönmüşüz demektir. Camide birbirlerinin yanında ağlayan, Allah korkusundan titrediğini gösteren insanlar evlerine gittiklerinde sanki Allah'ın olmadığı bir yerdeymiş gibi davranabiliyorlarsa melekler bu manzaradaki çelişkiye aldanırlar mı sanıyoruz?

Evleri kıbleleştirme hedefi gerçekleştirilebildiğinde Allah Teâlâ'nın müjdesine de kavuşulmuş oluyor. Ancak müjdeye kavuşmanın şartı evin kıbleleşmesine bağlanıyor, ancak böyle mümkün olabiliyor.

Elbette 'evin kıbleleştirilmesi' oturduğumuz yerin kible yönünde inşa edilmesi anlamında değildir. O da hoş bir şey olabilir ama esas vurgulanan, anahtarıyla kilitleyip içinde oturduğumuz yuvalarımızda Allah'tan başkasının sözünün geçmiyor olmasıdır.

Peki bu nasıl gerçekleşecektir? Evlerimizi Medineleştirerek. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin ziyaret ettiği, gelip nurlandırdığı bir Medine evi gibi düşünerek. Zira kendisi gelmesi de sünneti gelmiş, evimizde "Resûlullah dedi ki" denmiştir. Bizim Medine'de bağlı olduğumuz; kerpiç, tuğla, hurma lifi değildir. O mübarek şehrin içindeki zikir ve Allah'ın şeriatına teslimiyetti önemli olan. Biz de onu aramaktayız.

Evlerimizin mahremiyetini muhakkak korumak da kıbleleşmesi için önemli bir adımdır. Şayet cuma günü bizim için çocuğumuzla Yasin okuma veya cumartesiler Riyazu's-Salih'in okuma zamanımız ise uzaydan bile gelse misafir kabul etmeyeceğiz. Çünkü misafir geldiğinde çocuğumuzun okuma arzusu kalmayacaktır. Evlerimizi böylece Allah'a teslim etmeden, yalnızca camiye giderek mi kulluğumuzu ispat edeceğiz?

Evimizin kapısını kapattıktan sonra bizi bir televizyon kanalını izlemeye kim mecbur edebilir ya da hadis-fıkıh dersi yapmamızı kim engelleyebilir? Dünyada bunca vahşi düzenler kuruldu, sokaklarda milyonlarca insan katledildi ama firavundan beri bir eve girip "siz şurada şunu yaptınız" kimse diyemedi, nitekim firavun dahi bunu diyemedi, Allah dedirtmedi. Kıbleleşmiş evin gücü buydu.

Evin içine değil haram bir gıda maddesi girmesi, üzerinde haram resim bulunan bir poşet dahi evimize girmemelidir, zira bu ev bir kıblegâhtır. Adeta camiye neyle girebiliyorsak evimize de öyle girmeliyiz. Çünkü bu evde İslam uygulanmaktadır. Müstehcen bir resmin veya haç temsiline bulunduğu bir poşetle evimize girmeyeceğiz, o poşet başka bir şekilde de evimize giremeyecek. Öyle bir poşeti bir mağazadan vermişlerse o mağazada niye bulunduğumuzu da kendimize soracağız.

Hepimizin karşı karşıya olduğu büyük nimet, Allah'a teslim edebileceğimiz evlerimizin varlığıdır. Vadiler, meydanlar ve okyanusların avucumuza gelmesini ve kalbimizin kâinat kadar genişletilmesini arzuluyorsak yol budur.

Bu tip meseleleri dinleyen kardeşlerimize bir ikaz da böylesi meselelerin hemen eve gidip ani uyarılar ve kararname yayınlayarak çözülebileceğinin düşünülmesidir. Bu bir ihtilaldir. İhtilalin sonucu da yargılanma olur.

Kiblegâh evlerin ve takvanın imamı olan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem hepimize tavsiyesine dikkat kesilelim: "Yumuşak ve tatlı sözün yaptığını başka hiçbir şey yapamaz. Allah bir evin büyüklerine yumuşaklık verdiyse en büyük iyiliği yapmıştır."

Allah Teâlâ, Kur'an'ında "firavuna git, çünkü o kudurdu" buyuruyor ama sonra şöyle devam ediyor: "Onunla tatlı konuşun, belki kalbi yumuşar."

Bakınız, hâlbuki Allah Teâlâ yedi kat göğün üzerindeki Levh-i Mahfuz'a firavunun kaderindeki sonun denizde boğulmak olacağını yazmıştı, isyan etmiş hâlde öleceğini biliyordu. Bunu bilen Allah olduğu hâlde ona peygamberini gönderirken sözlerinin tatlı olması gerektiğini söylüyor. Firavun bile olsa, firavunlaşmış bir insanı bile ürpertebilecek olan şey tatlı sözdür. Durum buyken kimse vurup kırarak kiblegâh ev inşa edemez; bağırarak, 'erkeklik' göstererek değil, kadınlaşarak da değil. Yumuşaklık kadınlık değildir.

Ve yumuşaklık da üç gün sürmek üzere değildir. Musa aleyhisselam firavuna senelerce yalvarmış, 30 yıl kapısını aşındırmıştır. Tıpkı Efendimiz aleyhisselatu vesselamın Ebu Cehil'in kapısına gidip gelmeleri gibi. Kaldı ki Kur'an-ı Kerim bu kimseler için "küfrün liderleri" ifadesini kullanmaktadır. Kalpleri kilitlenmiş, taşlaşmış insanlar. Resûlullah aleyhisselamın, kendi çocuklarını toprağa gömecek kadar vahşileşmiş kimselerden melekleri dahi imrendirecek seviyede insanları nasıl yetiştirdiğinin sırrı işte bu yumuşak tavırlardır.

Allah Teâlâ, Efendimiz aleyhisselamın etrafında toplanan kitlelerin onun yumuşak davranması sayesinde kendisine bağlandığını buyuruyor:

وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ

"Onlara katı kalpli olsaydın etrafında kalmazlardı."

Hiçbirimizin hanımı-kocasını-çocuğu herhâlde Ebu Cehil kadar kötü değildir! Kiblegâh evlerin en önemli çimentosu tatlı söz, yumuşak huy ve sabırdır. Tabii ki sabır da birkaç gün beklemek değildir, Kur'an-ı Kerim'in sabrını örnek gösterdiği Nuh aleyhisselam 950 sene beklemiştir. Allah Teâlâ bize kitabında çocuk masalı anlatmaz. Nuh aleyhisselam bir 'hikâye' değildir; Allah onun hakkında "bin seneden elli sene eksik uğraştı" buyuruyor. Sabır budur.

Kiblegâh evlerde üç kişi lazımdır: Kiblegâh bekçisi anne ve baba ile kiblegâh ev üyeleri çocuklar. Bunlardan biri eksik olmamalıdır. Formül illa üç kişi üzerinden kurulmalıdır. Böyle bir evi kuran kişi umreye gitmiş gibidir, Kur'anlaşmış demektir. Kiblegâh evimiz cinsel zevklerimiz tatmin edilmeyeceği yer demek de kesinlikle değildir. Evimizde yemeğimizi de yeriz misafirlerimiz de olur. Başkalarının şeytanlaşmış evlerde yaptıklarının çocuğunu biz de yaparız, sabaha kadar zevk u safaya süreriz. Nimetler içindeki sofralara biz de otururuz. Ama yuvamıza haram karıştırmayız.

Müslüman'ın kiblegâh evinde akvaryum olur mu? Doktor sakıncalı demediye hem de en iyisinden olur. Müslüman'ın kiblegâh evinin önünde geniş bir bahçe hem de ne âlâ olur. Müslüman kardeşlerini kiraz zamanı çağırır, dutlar olunca çağırır, doyasıya yerler ama Müslüman farkı olarak ezan okununca

da camiye giderler. Ashab-ı kiramin da yüzlerce dönüm bahçeleri vardı, cariyeleriyle onlar da keyif sürdüler, Enes ibni Malik'in yüz yirmi torunu vardı.

Evimiz çamurdan, çömlüksüz olsun ama kıblegâh olsun. Allah'a teslim edilmiş evlerde yaşayalım. Camiler elbette lazımdır camilere gidecek cemaat ancak kıblegâh evlerde yetişir. Bunun için her Müslüman kıblegâh ev kurmanın ve yaşatmanın gayretinde olmalıdır.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.